10 Φεβρουαρίου 2014

Ένας διάλογος περί προγαμιαίων σχέσεων και παρθενίας

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Μπορείς να μου πεις τι έχει πάθει η Εκκλησία με τις προγαμιαίες σχέσεις; Δηλαδή τι κακό βρίσκει; Δεν πρέπει να γνωρίζει ο άντρας την κοπέλα πριν την πάρει;

—Γιατί, κλεισμένη σε τσουβάλι του τη δίνουν; Δεν την βλέπει πριν το γάμο; Δεν μιλούν μεταξύ τους;

—Έλα τώρα ξέρεις τι εννοώ.

—Μα ακριβώς επειδή ξέρω και ξέρω ότι έχεις και κόρες, αδυνατώ να καταλάβω. Δηλαδή θέλεις και εσύ οι κόρες σου να ... γνωρίζουν καλά όλους τους –ίσως– μέλλοντες συζύγους τους;

—Ε! Εντάξει δεν λέμε και όλους!

—Α! Μόνον όσους πρέπει! Άσχετα με το εάν αυτοί μπορεί να είναι και δέκα η είκοσι!!! Μπορείς να μου πεις ποιά η διαφορά μεταξύ αυτού και της πορνείας;

—Αναστάση πολύ μακριά το πας! Εγώ μιλάω για μία άντε δύο φυσιολογικές

σχέσεις.

—Ωραία, ας πούμε ότι θα είναι ένας που σου βάζω υπογραφή ότι εάν γίνει αρχή δεν θα είναι ένας! Το θεωρείς σωστό; Να δοκιμάσει κάποιος το κορίτσι σου λες και είναι αντικείμενο ευχαρίστησης ανδρών και να περιμένεις εναγωνίως και το αποτέλεσμα;

—Ξέρεις ότι δεν το βλέπω έτσι. Εγώ απλά λέω ότι δεν είναι κακό να γνωρίσει και έναν η δύο πριν παντρευτεί. Τι θα χάσει; Η πρώτη θα είναι η η τελευταία;

—Ίσως να γελάσεις μα πες μου, πόσο μπορεί να στοιχίζει η αρετή της παρθενίας για να την ξαναποκτήσει ένα κορίτσι και ποιός μπορεί να του τη δώσει πίσω;

—Τώρα με την πρόοδο της ιατρικής όλα γίνονται!

—Ναι, όλα γίνονται! Μόνο που υπάρχει μια διαφορά. Πρώτα πρώτα δεν αποκτά και πάλι την αρετή παρά μόνον το ιδίωμα. Και δεύτερον μέσα της θα ξέρει ότι αυτό που είχε από την ώρα που γεννήθηκε δεν υπάρχει πλέον, χάθηκε. Αυτή λοιπόν, την εκ γενετής αρετή που είχε μπορεί να την ξαναποκτήσει;

—…Όχι…

—Άρα λοιπόν, αυτοί και μόνον οι λόγοι, καθιστούν αυτήν την ιδιότητα μοναδική. Σωστά;

—Σωστά.

—Επομένως αυτό το τόσο μοναδικό και πολύτιμο δώρο και σφραγίδα, γιατί μέσα σε μια στιγμή να το πετάξει και να το χάσει, έτσι ανούσια και απερίσκεπτα; Γιατί να επιτρέψει στον οποιονδήποτε πρώτο τυχόντα, που μετά από λίγο καιρό ούτε καν θα την θυμάται, να της το αφαιρέσει χωρίς καμία επίγνωση κι εκτίμηση;

—Μα για στάσου, έτσι κι αλλιώς κάποια στιγμή δεν θα το χάσει;

—Ναι, θα το χάσει. Όμως αυτό θα γίνει αφού θα έχει πάρει την ευλογία και την άδεια από Αυτόν που της το χάρισε. Και έτσι κατ’ αυτόν τον τρόπο διατηρείται η παρθενία και μέσα στο γάμο. Και δεν θα σου αναφέρω τα της Γενέσεως, όπου ο Θεός σε ΕΝΑΝ άνδρα και σε ΜΙΑ γυναίκα έδωσε την εντολή «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε», δηλαδή γίνεσθε ανδρόγυνο. Ο άνδρας και η γυναίκα, ΜΟΝΟ με την ευλογία του Θεού, γίνονται ένα ανδρόγυνο, ένας άνθρωπος, κι επομένως η αρετή αυτή συνεχίζεται και για τους δύο αφού πλέον είναι ΕΝΑΣ, είναι «ο άνθρωπος».

—Και που είναι το κακό εάν μία κοπέλα ζήσει με έναν άνδρα, αλλά χωρίς να

υπάρχει γάμος; Πάλι δεν θα υπάρχει αυτή η παρθενία που λες;

—Εάν δεν κάνω λάθος έχεις τρία παιδιά. Δύο κορίτσια και ένα αγόρι, έτσι δεν είναι; Πως θα σου φαινόταν εάν ο γιος σου έκανε γυναίκα του την κόρη σου και αδελφή του;

—Μα αυτό είναι ανωμαλία.

—Βεβαίως και είναι. Και γιατί να μην είναι ανωμαλία στα μάτια του Θεού η συνεύρεση κάποιου με μία γυναίκα, την στιγμή που όλοι μας είμαστε αδέλφια με έναν Πατέρα; Αδελφός μου ο γιος μου, αδελφός μου ο πατέρας μου, αδελφή μου η γειτόνισσα, αδελφή μου η σύζυγός μου. Όλων ο πατέρας είναι ο Θεός και όλοι είμαστε αδέλφια. Μόνο με την ευλογία του Θεού, που δίδεται μέσω του Ιερού Μυστηρίου του γάμου, έχουν την άδεια ένας άνδρας και μία γυναίκα να γίνουν ένα. Όχι απλά να συνευρεθούν δύο –μέχρι χθες άγνωστοι– για μια στιγμή ευχαρίστησης(!), αλλά να γίνουν ένας άνθρωπος, με μία πορεία και με έναν σκοπό: Την σωτηρία την δική τους αλλά και των παιδιών τους, τα οποία παιδιά τους θα είναι καρπός από την ευλογημένη και γεμάτη αγάπη συνεύρεσή τους. Μόνον έτσι είναι επιτρεπτή η συνεύρεση δύο ανθρώπων. Πρώτα θα παρουσιασθούν μπροστά στον Δημιουργό και Πατέρα τους να Του ζητήσουν ταπεινά την άδεια να κάνουν οικογένεια και μετά θα συνευρεθούν.

—Όποιος άλλος τρόπος η θεσμός, είναι εκ του πονηρού. Είναι απλά για να ικανοποιεί κάποιος τις σαρκικές του επιθυμίες χωρίς καμία επιβάρυνση και χωρίς καμία υποχρέωση. Είναι ένα κόλπο για σαρκική ευχαρίστηση, αποφεύγοντας μάλιστα και την τήρηση της πρώτης εντολής του Θεού «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε», την οποία τηρούν όλα τα πλάσματά Του. Και εάν προκύψει και καμία εγκυμοσύνη … τότε η ψυχούλα αυτή που δεν διάλεξε η ίδια να έρθει στη ζωή, αυτομάτως παίρνει το όνομα «ανεπιθύμητος/η» και σχεδόν πάντα δολοφονείται αργά και βασανιστικά από κάποιους “γιατρούς”, οι οποίοι μετατρέπουν τα ιατρικά εργαλεία, σε εργαλεία βασανιστηρίων και θανάτου. Και εάν αποφασίσει μία κοπέλα να κρατήσει το παιδί, τότε, όπως ξέρεις καλά, οι περισσότερες εγκαταλείπονται από τον … πιστό τους σύντροφο και βρίσκονται μόνες τους χωρίς καμία βοήθεια για να μεγαλώσουν το παιδί τους. Πες μου σε παρακαλώ, τι το όμορφο βλέπεις σε όλο αυτό;

—Ε! Εντάξει, σίγουρα δεν είναι ωραίο.

—Τότε γιατί το υποστηρίζεις και παίρνεις και στο λαιμό σου τα παιδιά που σε ακούν;

—Μα αυτά που μου λες μπορούν να γίνουν και μέσα στο γάμο.

—Σαφώς και μπορεί να γίνουν. Και γίνονται και συχνότερα σήμερα, αφού δεν υπάρχει αγάπη μεταξύ των ανθρώπων αλλά ούτε πίστη, ούτε και επίγνωση του τι είναι ο γάμος. Όμως, μέσα στο Ιερό Μυστήριο του γάμου όλα είναι διαφορετικά. Είναι λες και υπάρχει ένα πέπλο που καλύπτει και προστατεύει την οικογένεια. Τότε, και να θέλει ο ένας από τους δύο να φύγει, το σκέφτεται πολύ. Είναι σα να τον κρατάει μια αόρατη δύναμη. Βέβαια σαφώς και εάν το θελήσει πολύ τα διαλύει όλα. Όμως θα το σκεφτεί πολύ. Ακόμα και οι ειδικοί ψυχολόγοι και οικογενειακοί σύμβουλοι προτείνουν να τελείται γάμος. Δηλαδή τα αυτονόητα που τα τηρούσαν πατροπαράδοτα οι αγράμματοι παππούδες μας, έρχεται η επιστήμη να μας τα προτείνει σαν τον ασφαλέστερο δρόμο για την οικογένεια!!!

—Τέλος πάντων, το να πάει μία δεκαεπτάχρονη ένα τριήμερο με το αγόρι της και την παρέα τους δεν το βλέπω κακό. Στο κάτω κάτω όλοι έτσι κάνουν. Και ξέρεις, όταν δεν ακολουθείς την πρόοδο, απομονώνεσαι και αυτό είναι πολύ άσχημο. Βρίσκεσαι μόνος σου χωρίς φίλους και παρέες.

—Κοίταξε, εάν εννοείς πρόοδο την απομάκρυνση από την Αλήθεια, τότε μπορείς να σκέφτεσαι έτσι. Όμως, όπως πολύ καλά γνωρίζεις η Αλήθεια δεν αλλάζει. Το τραπέζι πάνω στο οποίο ακουμπούμε τώρα, μπορείς να ονομάσεις η να το περιγράψεις όπως θέλεις. Δεν θα πάψει, όμως, ποτέ να είναι τραπέζι. Θα αρχίσει να αλλοιώνεται ο ορισμός και η εικόνα του, μόνον όταν θα έχεις εσύ κάποιο συμφέρον για να πείσεις τον άλλο ότι αυτό δεν είναι τραπέζι. Μόνον όταν έχουμε συμφέρον διαστρεβλώνουμε την αλήθεια. Και δυστυχώς, εδώ είναι που την έχουμε πατήσει. Επειδή έχει κυριαρχήσει πια (ειδικά στους νέους) το πάθος της σαρκολατρείας, μας οδηγεί στο να διαστρεβλώσουμε την αλήθεια, να πείσουμε ότι το κακό είναι καλό κι ότι αυτό λέγεται πρόοδος κι επομένως μπορούμε να κάνουμε ο,τι μας αρέσει, χωρίς αναστολές και ενοχές. Και ταυτόχρονα παρουσιαζόμαστε και σαν προοδευτικοί, ενώ οι υπόλοιποι που δεν ακολουθούν βαφτίζονται αναχρονιστικοί, παλιομοδίτες και γραφικοί. Και δεν καταλαβαίνουν οι ανόητοι ότι το μόνο που διαστρεβλώνουν είναι ο ίδιος ο Χριστός. Διότι εάν πιστεύει κάποιος και αγαπάει τον Χριστό, πως και με τι τόλμη θα αλλάξει τα λόγια Του και τις επευφημίες Του για την αρετή της παρθενίας αλλά και την κατάκριση, από τον Ίδιο, της πορνείας; Πόσο πολύ έχουμε ξεπέσει, ώστε με τόσο μεγάλη ευκολία να ανταλλάσουμε το χρυσάφι με το κάρβουνο, επειδή όλοι γύρω μας λερώθηκαν κι έγιναν μαύροι;!! Τέλος πάντων, με ρώτησες και εγώ σαν φίλος όφειλα να σου απαντήσω. Από κει και πέρα κάνε όπως νομίζεις.

Ο Θεός να μας λυπηθεί και να μας συγχωρήσει.

Μυρίλλας Αναστάσιος

«ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ» Αρ. Τεύχους 138, Φεβρουάριος 2014

Πηγή: zoiforos.gr